

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Bydgoszczy

LBY – 4101-022-03/2014
P/14/058

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Bydgoszczy
ul. Wały Jagiellońskie 12, 85-950 Bydgoszcz
T +48 52 567 58 00, F +48 52 567 58 60
lby@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/14/058 – Zamykanie i rekultywacja składowisk odpadów niespełniających wymagań prawnych
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Bydgoszczy
Kontroler	Emil Wojak, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 91247 z dnia 21 października 2014 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
Jednostka kontrolowana	Zakład Robót Publicznych w Gaśawie, ul. Żnińska 19, 88-410 Gaśawa ¹ (dowód: akta kontroli str. 38-43)
Kierownik jednostki kontrolowanej	Kierownikiem Zakładu jest Leszek Kuchciński ² . (dowód: akta kontroli str. 3-7)

II. Ocena kontrolowanej działalności³

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia niedostosowanie do wymogów prawnych składowiska odpadów w miejscowości Łysin⁴, zarządzanego przez ZRP, do 31 grudnia 2009 r., a także niepodjęcie przez Zakład działań mających na celu jego zamknięcie. Negatywnie oceniono również nieuwzględnienie w cenie przyjęcia odpadów na składowisko kosztów zamknięcia, rekultywacji i prowadzenia monitoringu składowiska, a także brak⁵ monitorowania wpływu składowiska na środowisko, zarówno przed, jak i po jego zamknięciu.

Pozytywnie Izba oceniła realizację przez ZRP ustalonych przez Starostę Żnińskiego działań związanych z zamknięciem i rekultywacją składowiska, a także – począwszy od 2012 r. – sposób i zakres monitorowania wpływu zamkniętego składowiska na środowisko. Pozytywnie oceniono również wykonanie postanowień decyzji w sprawie zamknięcia składowiska w odniesieniu do technicznego sposobu jego zamknięcia. ZRP terminowo przedkładał roczne sprawozdania Kujawsko-Pomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Bydgoszczy⁶, a dane w nich zawarte były rzetelne.

¹ Dalej: „Zakład”, „ZRP”. ZRP jest jednostką organizacyjną Gminy Gaśawa i działa w formie jednostki budżetowej, utworzonej na podstawie uchwały Rady Gminy Gaśawa nr X/68/95 z dnia 17 listopada 1995 r.

² Dalej: „Kierownik ZRP” lub „Kierownik Zakładu”.

³ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie.

⁴ Dalej: „składowisko odpadów”.

⁵ W okresie od 1 stycznia 2006 r. do 31 grudnia 2011 r.

⁶ Dalej: „Wojewódzki Inspektor”.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Realizacja przez zarządzającego składowiskiem, niespełniającym wymagań prawa, działań w celu jego zamknięcia

Opis stanu faktycznego

1.1. Do zadań Zakładu jako zarządzającego składowiskiem należało w szczególności prowadzenie i utrzymanie gminnego składowiska. Z przekazanego do Starostwa Powiatowego w Żninie w dniu 2 lipca 2002 r. przeglądu ekologicznego składowiska odpadów wynikało, że składowisko nie spełnia wymagań ochrony środowiska. Decyzją z 29 grudnia 2003 r. Starosta Żniński zobowiązał Gminę Gąsawa, na podstawie art. 33 ust. 2 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw⁷, do dostosowania składowiska do wymogów przepisów ww. ustawy do dnia 31 grudnia 2005 r. Dostosowanie miało polegać na objęciu składowiska stałą kontrolą wpływu na środowisko poprzez zainstalowanie piezometrów, wybudowaniu brodzika dezynfekcyjnego, zagospodarowaniu biogazu powstającego na składowisku, wyposażeniu składowiska w sprzęt niezbędny do właściwej eksploatacji (waga samochodowa, spycharka gąsienicowa), prowadzeniu właściwej eksploatacji obiektu poprzez zagęszczanie nawiezionych odpadów, stosowaniu przesyпки dziennej. ZRP nie dostosował składowiska odpadów do tych wymagań.

(dowód: akta kontroli str.8-45; 117-149)

W marcu 2007 r. Zakład uzyskał od Starosty warunkowe zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania odpadów ważne do 31 grudnia 2009 r.

(dowód: akta kontroli str.46-58, 67-82)

W kwietniu 2010 r. WIOŚ⁸ przeprowadził kontrolę składowiska w związku z toczącym się postępowaniem administracyjnym w sprawie udzielenia zgody na jego zamknięcie⁹. Wykazała ona m.in., że z dniem 31 grudnia 2009 r. zaprzestano przyjmowania odpadów na składowisko, odpady zostały uformowane w pryzmę, pozostały teren zniwelowano, zainstalowano 3 piezometry, na bramie wjazdowej zamieszczono informację o zamknięciu składowiska i wskazano inne miejsce składowania odpadów¹⁰. Z dniem 31 grudnia 2009 r. straciły ważność decyzje: z dnia 4 lutego 2003 r. zatwierdzające warunkowo Gminie Gąsawa instrukcję eksploatacji składowiska odpadów w Łysininie, z dnia 5 kwietnia 2007 r. zezwalające Zakładowi na unieszkodliwianie odpadów na terenie składowiska. Stan nagromadzenia odpadów na dzień 31 grudnia 2009 r. wynosił 55 112 m³, tj. 16 334 Mg, przy docelowej pojemności składowiska wynoszącej 80 000 m³, tj. 23 823 Mg.

(dowód: akta kontroli str.83-94)

Starosta decyzją z 9 czerwca 2010 r. udzielił Gminie Gąsawa zgodę na zamknięcie składowiska¹¹, określając w niej m.in.: (1) techniczny sposób jego zamknięcia; (2) datę zaprzestania przyjmowania odpadów na składowisko – 31 grudnia 2009 r.;

⁷ Dz. U. Nr 100, poz. 1085 ze zm., dalej: „uwPOŚ”.

⁸ Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy.

⁹ Na wniosek Wójta z dnia 10 lutego 2010 r. o udzielenia zezwolenia na zamknięcie składowiska odpadów w Łysininie.

¹⁰ Składowisko w Łysininie na dzień przeprowadzania kontroli nie zostało dostosowane do warunków decyzji dostosowawczej Starosty z 29 grudnia 2003 r. i nie spełniało wymogów wynikających z aktualnych przepisów ochrony środowiska.

¹¹ Starosta decyzję o zamknięciu składowiska przekazał do wiadomości ZRP.

(3) harmonogram działań związanych z jego rekultywacją¹²;
(4) sposób sprawowania nadzoru nad zrekultywowanym składowiskiem.

(dowód: akta kontroli, str.95-97)

1.2. W ZRP dokonano oszacowania kosztów związanych z planowanym zamknięciem składowiska. Koszty te (w tym prace rekultywacyjne, badania, wykonanie mapy, opracowanie wniosku o zamknięcie składowiska, prace geologiczne, założenie piezometrów) oszacowano na 45 tys. zł, natomiast koszty prowadzenia monitoringu składowiska w okresie poeksploatacyjnym oszacowano na 300 tys. zł¹³. Zakład nie dysponował niezbędnymi środkami finansowymi dla zamknięcia składowiska odpadów. Wójt podał, że Gmina Gąsawa podejmowała działania w celu pozyskania środków z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Toruniu¹⁴ w celu dofinansowania procesu zamknięcia składowiska odpadów. Złożono wniosek do WFOŚiGW o przyznanie dotacji, jednak z uwagi m.in. na brak środków dotacji nie otrzymano.

(dowód: akta kontroli, str. 132-133; 142-149; 151-165)

Zgodnie z art. 61 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach¹⁵, cena za przyjęcie odpadów na składowisko powinna uwzględniać w szczególności koszty budowy, eksploatacji, zamknięcia, rekultywacji, monitorowania i nadzorowania składowiska odpadów. Wstępnej kalkulacji opłat za składowanie odpadów corocznie dokonywał ZRP; przyjmował do niej podstawowe koszty zatrudnienia, sprzętu oraz opłaty za korzystanie ze środowiska. Stawka opłat za składowanie odpadów ustalana była przez Radę Gminy Gąsawa¹⁶, która uwzględniała kalkulacje dokonywane przez ZRP.

(dowód: akta kontroli, str.100; 106-116)

Starosta nie ustanowił zabezpieczenia roszczeń z tytułu wystąpienia negatywnych skutków w środowisku w wyniku prowadzenia działalności w zakresie gospodarki odpadami. Wyjaśnił on, że w decyzji dla ZRP określono ilości odpadów dopuszczonych do unieszkodliwienia w ciągu roku oraz szczegółowe warunki składowania odpadów. Uznano, że po spełnieniu warunków gospodarowania odpadami określonych w decyzji nie wystąpi pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach, a więc nie ma podstaw do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń z tytułu wystąpienia negatywnych skutków w środowisku na podstawie art. 35 ustawy o odpadach z 2001 r.

(dowód: akta kontroli str.48-49; 234-235)

1.3. Gmina nie powierzyła, stosownie do art. 136 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach¹⁷, wykonywania praw i obowiązków zarządzającego gminnym składowiskiem odpadów podmiotowi niebędącemu jednostką sektora finansów publicznych. Wójt wyjaśnił, że Ministerstwo Środowiska przekazało 26 marca 2014 r. informację w sprawie interpretacji art. 136 ustawy o odpadach z 2012 r., z której wynikało m.in., że obowiązek dostosowania zarządzającego składowiskiem odpadów do wymagań, o których mowa w art. 136 ustawy, w terminie roku od wejścia w życie tej ustawy, nie dotyczy gminnych składowisk zamkniętych na

¹² Rekultywacja techniczna składowiska (2010 r. - 2012 r.) polegająca na uporządkowaniu i uformowaniu ostatecznej czaszy składowiska, przykrycia odpadów warstwą izolacyjną piasku, warstwy z gliny piaszczystej i ułożenie warstwy ziemi roślinnej oraz rekultywacja biologiczna, w tym instalacja repera do badania osiadania, obsianie składowiska mieszanką traw (2012 r. - 2013 r.), bieżąca pielęgnacja i nawożenie roślin rekultywacyjnych, uzupełnianie ubytków roślinnych i dokonywanie obsiewu uzupełniającego i utrzymanie porządku i czystości (2013 r. - 2040 r.), prowadzenie monitoringu składowiska (2010 r. - 2040 r.).

¹³ Orientacyjne wyliczenia kosztów dla Wójta w formie notatki na spotkanie przed podjęciem decyzji o zamknięciu składowiska, nie rejestrowane jako dokument przekazany do Gminy.

¹⁴ Dalej: „WFOŚiGW”.

¹⁵ Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243 ze zm., dalej „ustawa o odpadach z 2001 r.”

¹⁶ Cena przyjęcia na składowisku 1m³ śmieci wynosiła 31,60 zł +VAT w 2008 r. i 38,60 zł +VAT w 2009 r.

¹⁷ Dz. U. z 2013, poz. 21 ze zm., dalej: „ustawa o odpadach z 2012 r.”.

podstawie ostatecznych decyzji o zamknięciu składowiska. Podał, że w takim przypadku gminna jednostka sektora finansów publicznych nadal może zarządzać zamkniętym składowiskiem odpadów i wykonywać udzielone jej decyzje ostateczne.

(dowód: akta kontroli, str.141)

1.4. ZRP zaprzestał przyjmowania odpadów komunalnych na składowisko 31 grudnia 2009 r. Oględziny składowiska przeprowadzone w toku kontroli¹⁸ wykazały, że teren tego obiektu został uporządkowany, wyrównany i zagęszczony. Jego powierzchnia pokryta została warstwą izolacyjną ziemi, składowisko było porośnięte roślinnością trawiastą, założono reper.

(dowód: akta kontroli, str. 95-97)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności Zakładu w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Kierownik Zakładu jako zarządzający składowiskiem odpadów nie zapewnił, w ustalonych przez Starostę terminach, dostosowania składowiska odpadów do wymogów ustawy o odpadach z 2001 r.¹⁹ Dotyczyło to: objęcia składowiska stałą kontrolą wpływu na środowisko poprzez zainstalowanie piezometrów, wybudowania brodzika dezynfekcyjnego, zagospodarowania biogazu powstającego na składowisku, wyposażenia składowiska w sprzęt niezbędny do właściwej eksploatacji (waga samochodowa, spycharka gaśnicowa), prowadzenia właściwej eksploatacji obiektu poprzez zagęszczanie nawiezionych odpadów, stosowania przesypki dziennej. Kierownik ZRP wyjaśnił, że niedostosowanie składowiska do wyżej wskazanych wymogów wynikało z niewystarczających środków finansowych.

(dowód: akta kontroli, str. 50-57; 59-68; 83-94;151)

2. Kierownik Zakładu nie wystąpił do Starosty z wnioskiem o wyrażenie zgody na zamknięcie składowiska odpadów w Łysininie, które na dzień 31 grudnia 2009 r. nie spełniało wymagań prawnych. Skutkiem powyższego było funkcjonowanie tego składowiska po upływie granicznego terminu jego zamknięcia, tj. po 31 grudnia 2009 r.²⁰

Kierownik ZRP wyjaśnił, że z wnioskiem o zamknięcie składowiska odpadów wystąpił Urząd Gminy, jako faktyczny właściciel oraz jako organ mający możliwość finansowania ww. zadania. Zakład takich środków nie posiadał.

NIK zwraca uwagę, iż zgoda na zamknięcie składowiska odpadów, w myśl art. 54 ust. 1 ustawy o odpadach z 2001 r., wydawana jest przez właściwy organ na podstawie wniosku złożonego przez zarządzającego składowiskiem odpadów. Zarządzającym składowiskiem jest Zakład i to on w myśl wyżej wskazanego przepisu był zobowiązany wystąpić z odpowiednim wnioskiem.

(dowód: akta kontroli, str. 95-97;151)

3. Do 31 grudnia 2009 r. Zakład nie zatrudnił osoby posiadającej kwalifikacje w zakresie gospodarki odpadami, co było niezgodne z art. 62 w zw. z art. 49 ust. 1 ustawy o odpadach z 2001 r.

Kierownik Zakładu wyjaśnił, że kierował pracownika dwukrotnie²¹ na egzamin z zakresu gospodarowania odpadami, z którego uzyskiwał ocenę negatywną.

(dowód: akta kontroli, str.100-103)

¹⁸ W dniu 18 grudnia 2014 r.

¹⁹ Zarządzający został zobowiązany w terminie do 31 grudnia 2005 r. do dostosowania składowiska do wymogów przepisów o odpadach.

²⁰ Wniosek o zamknięcie składowiska do Starosty złożył Wójt Gminy Gaśawa w dniu 10 lutego 2010 r.

²¹ 19.02.2003 r. i 07.05.2004 r.

4. W ustalanych przez ZRP kalkulacjach stawek opłat za przyjęcie odpadów komunalnych na składowisko nie uwzględniano kosztów związanych z jego zamknięciem, rekultywacją, monitoringiem i nadzorowaniem. Stosownie do art. 61 ustawy o odpadach z 2001 r., cena za przyjęcie odpadów powinna uwzględniać m.in. ww. koszty. Nieuwzględnienie w cenach za przyjmowanie odpadów kosztów związanych z zamknięciem tego obiektu Kierownik Zakładu uzasadnił tym, że „(...) aby uniknąć zanieczyszczenia rowów przydrożnych oraz lasów przyjęto zasadę, że kwota za składowanie odpadów obejmowała podstawowe koszty, tj. obsługę, sprzętu oraz opłaty środowiskowe”.

(dowód: akta kontroli, str.100; 151)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie działalność Zakładu w zakresie realizacji zadań związanych z zamknięciem składowiska.

2.Realizacja działań w zakresie prowadzenia rekultywacji i monitoringu zamkniętego składowiska

Opis stanu faktycznego

2.1. Decyzją Starosty z 9 czerwca 2010 r. składowisko zamknięto z dniem 23 czerwca 2010 r. W decyzji tej określono m.in. techniczny sposób zamknięcia składowiska odpadów. Harmonogram działań związanych z rekultywacją składowiska odpadów zakładał rekultywację techniczną w latach 2010-2012 oraz rekultywację biologiczną w latach 2012-2040. Zgodnie z ww. decyzją monitoring składowiska odpadów należało prowadzić w latach 2010-2040.

Oględziny wykazały, że teren kwatery (miejsce, gdzie były składowane odpady) został zniwelowany, wyrównany i zagęszczony oraz przykryty warstwą izolacyjną ziemi, a na jej całej powierzchni rosła wysoka trawa. Proces rekultywacji technicznej został zakończony, trwała rekultywacja biologiczna. Stwierdzony stan zrealizowanych na składowisku prac był zgodny z harmonogramem prac związanych z jego zamknięciem, określonym w decyzji Starosty wyrażającej zgodę na zamknięcie składowiska odpadów.

(dowód: akta kontroli, str. 95-97; 227)

Zakład zawarł trzy umowy²² z firmą zewnętrzną²³ na prowadzenie monitoringu składowiska odpadów. Badania monitoringowe realizowane były za lata 2012-2014. Zlecono wykonywanie badań następujących parametrów wskaźnikowych: (1) wielkości opadu atmosferycznego; (2) poziomu i jakości wód podziemnych; (3) wielkości emisji biogazu i jego składu; (4) kontroli osiadania powierzchni składowiska odpadów.

W odniesieniu do realizowanych w powyższym okresie badań monitoringowych składowiska nie stwierdzono zmian obserwowanych parametrów, wskazujących na możliwość wystąpienia lub powstanie zagrożeń dla środowiska, w tym na możliwość negatywnego wpływu tego obiektu na środowisko. Tym samym nie występowały przesłanki do powiadamiania Wojewódzkiego Inspektora w trybie art. 138 ustawy o odpadach z 2012 r.

Zakład terminowo przesłał wyniki badań za lata 2012-2013 do WIOŚ.

(dowód: akta kontroli, str. 95-97; 166-184)

²² umowy z dnia: 30 stycznia 2012 r., 8 lutego 2013 r., 21 lutego 2014 r.

²³ posiadającą certyfikat akredytacji Nr AB 1232 potwierdzający spełnianie wymagań normy PN-EN ISO/IEC 17025:2005, ważny do dnia 8 listopada 2014 r.

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość :

W okresie od 23 czerwca 2010 r. (tj. od dnia zamknięcia składowiska) do 31 grudnia 2011 r. Zakład nie prowadził monitoringu w fazie poeksploatacyjnej, co było niezgodne z § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2002 r.²⁴ oraz pkt. 4 decyzji Starosty dotyczącej zamknięcia składowiska odpadów. Jednocześnie w związku z brakiem przeprowadzania tych badań, nie wysyłał ich wyników do Wojewódzkiego Inspektora²⁵.

(dowód: akta kontroli str.222-226)

Kierownik Zakładu wyjaśnił, że w 2009 r. zainstalowano piezometry, ale w trakcie rekultywacji technicznej składowiska odpadów w 2010 r. zostały one uszkodzone i przysypane. Po ich odbudowie od 2012 r. do końca 2014 r. badania były wykonywane zgodnie z harmonogramem wynikającym z decyzji o zamknięciu składowiska.

(dowód: akta kontroli str. 151)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie mimo stwierdzonej nieprawidłowości działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

3. Realizacja działań podejmowanych w celu monitorowania wpływu niezamkniętego składowiska, niespełniającego wymagań prawa, na ludzi i środowisko

Opis stanu
faktycznego

3.1. Zgodnie z §§ 2 i 4 rozporządzenia z dnia 9 grudnia 2002 r., przed wydaniem decyzji o zamknięciu składowiska (tj. przed dniem 9 czerwca 2010 r.) było ono w fazie eksploatacyjnej.

(dowód: akta kontroli str. 95-97)

Ustalone
nieprawidłowości

Nie prowadzono monitoringu składowiska odpadów w fazie eksploatacyjnej, w tym nie dokonywano: badań wielkości opadu atmosferycznego, pomiaru poziomu wód podziemnych, kontroli osiadania powierzchni składowiska odpadów w oparciu o ustalone repery; badania parametrów wskaźnikowych w wodach powierzchniowych, odciekowych, podziemnych i gazie składowiskowym, sprawdzania sprawności systemu odprowadzania gazu składowiskowego. Było to niezgodne z § 4 i § 8 ust. 1 i 3 rozporządzenia z dnia 9 grudnia 2002 r.

Kierownik Zakładu wyjaśnił, że *na składowisku nie prowadzono monitoringu w fazie eksploatacji, ponieważ Starosta w decyzji dostosowawczej z 29 grudnia 2003 r. zobowiązał do tego Gminę Gąsawa, która nie wykonała zaleceń dostosowania składowiska odpadów do wymogów określonych ww. decyzją, a ZRP nie posiadał środków finansowych na wykonanie tych zaleceń.*

(dowód: akta kontroli str. 151)

Najwyższa Izba Kontroli zwraca uwagę, że prowadzenie monitoringu w fazie eksploatacyjnej było obligatoryjne, a Zakład nie podjął skutecznych działań mających na celu uzyskanie środków finansowych na ten cel. Nieprowadzenie

²⁴ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie zakresu, czasu, sposobu oraz warunków prowadzenia monitorowania składowisk odpadów (Dz.U. Nr 220, poz. 1858 z późn. zm.), dalej „rozporządzenie z dnia 9 grudnia 2002 r.”

²⁵ Za lata 2010-2011.

monitoringu mogło skutkować niewykryciem negatywnego oddziaływania składowiska na środowisko.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie działalność ZRP w badanym obszarze.

IV. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Bydgoszczy.

Bydgoszcz, dnia 23 lutego 2015 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Bydgoszczy
kontroler:
Emil Wojak
gł. specjalista k.p.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Bydgoszczy
Dyrektor
Barbara Antkiewicz

.....
Podpis

.....
Podpis